

הקדמה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 12084-03-19 מדינת ישראל נ'

שופט בכיר

בפני כב' השופט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

במקרה דנן החלטתי על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 29/01/19 בשעה 17:27, נהג ברכבו ולא ציית לתמרור 302 המוצב בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר רכבו לפני היכנסו לצומת ישורון ואחד העם בנהריה ולא נתן זכות קדימה, זאת בניגוד לתקנה 64(ד) + 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961 (להלן: "התקנות"). הנאשם כפר במיוחס לו.

3. דיון והכרעה:

אמנם, גרסת המאשימה, הנשענת על דו"ח השוטרת רס"ב (להלן: "השוטרת"), לכשעצמה הגיונית ומפרטת את נסיבות המקרה לפיהן נצפה הנאשם ע"י השוטרת ממרחק של כ-12 מטרים כשהוא נכנס לצומת ופונה שמאלה מבלי לעצור כלל לפני קו העצירה או בכלל ואף חסם את דרכו של רכב אחר שהגיע מכיוון מזרח למערב ונאלץ לבלום.

מאידך, גם גרסת הנאשם הגיעה לכדי גרסה מגובשת והגיונית לפיה עצר להולך רגל במעבר חצייה לפני הצומת והתקדם לקו העצירה, עצר והמשיך בנסיעה. דברים אלו מתיישבים עם תגובת הנאשם בדו"ח השוטרת לפיו אינו זוכר שלא עצר.

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 12084-03-19 מדינת ישראל נ'

אך מעבר לכך, סבורני כי הסיבה העיקרית בגינה יש לזכות את הנאשם היא מאחר והצליח הוא להוכיח את אי תקינות תמרור העצור שהוצב בכיוון נסיעתו ולו לכאורה לא ציית הנאשם בשעת האירוע.

ידוע כי בהתאם לפסיקה, הנטל להוכיח אי תקינות תמרור מוטל על מי שכנגדו הוגש כתב האישום. המדינה נהנית מ"חזקת תקינות" של התמרור הרלוונטי, עד שהנאשם יסתור חזקת תקינות זו (עפ"א (מחוזי חי') 15-07-16079 עומר פלום נ' עיריית חיפה (פורסם בנבו, 11.02.2016), בפ"מ (תעבורה ב"ש) 17-02-2470 אסי אסתי ברגל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.02.2017)).

ומן הכלל אל הפרט, עמד הנאשם בנטל ההוכחה הנ"ל וזאת באמצעות הצגת שני מסמכים המעידים לטעמי על אי תקינות התמרור בשעת האירוע:

האחד, פרוטוקול ישיבת וועדת תחבורה של עיריית נהריה מיום 13/1/19 כשבועיים לפני יום העבירה (נ/2), לפיו הוחלט על ביטול והסרת תמרור העצור במקום העבירה, פינת אחד העם, והצבת תמרור האט/זכות קדימה במקומו.

השני, תכתובת של ב"כ הנאשם עם היועץ המשפטי לעיריית נהריה במסגרתה טוען היועץ המשפטי כי לפי בדיקתו, במקום האירוע מוצב מיום 17/11/13 תמרור האט ותן זכות קדימה ולא ידוע לו על הצבת תמרור עצור (אשר מצוי בפועל במקום).

דהיינו, עולה כי ביום האירוע, תמרור העצור כלל לא היה צריך להיות מוצב במקום וספק גדול אם היה אמור להיות מוצב במקום מלכתחילה. על כן, מסמכים אלו מעידים ומלמדים על אי תקינות תמרור העצור במקום האירוע ובכך עמד הנאשם בנטל זה בהצלחה יתרה.

סיכומו של דבר:

4.

לאור כל האמור לעיל, ומאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסתה על פני גרסת הנאשם אשר אף עמד בנטל להוכחת אי תקינות התמרור, ולכן יש לזכותו מהמיוחס לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.